

Arrest

nr. 74 932 van 10 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 januari 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN WEYENBERGE en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die zich volgens zijn verklaringen 25 december 2011 aan de grens heeft aangeboden, verklaart er zich op 27 december 2011 vluchteling.

1.2. Op 17 januari 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 17 januari 2011 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 21 juli 1984 geboren in de wijk Adhemiya, Bagdad. U bent een soenniet van Arabische origine en woonde sinds 1989 in de wijk Dora, meer bepaald in de subwijk, Hay Mecanic. U heeft vier broers en één zus. Uw vader werkt als taxichauffeur in Dora. U heeft in 2003 een garage geopend in de wijk Dora samen met H. H. E. A..

De garage was gespecialiseerd in de aankoop en verkoop van Duitse luxewagens. Uw neef, T. A. A. D., werkte samen met u in de garage en woonde eveneens in uw ouderlijk huis. In 2008 zijn uw twee broers O. en M. naar Syrië verhuisd omwille van hun naam, die immers een typisch soennitische connotatie heeft. Uw twee ander broers A. en M. hebben in Hay Mecanic een koffiehuisje geopend. In 2009 werd de nicht van uw vader, S. R., vermoord door de sjiietische militie Jeish el Mehdi. De militie had haar zinnen gezet op haar huis in Dora. Jeish el Mehdi is verschillende keren langs geweest met de vraag of ze het huis wou verlaten en heeft haar uiteindelijk verminkt en vermoord. Uw nonkel, A. G. A., vroeger de veiligheidsdirecteur in Basra, werd eveneens vermoord in Dora in 2009. Hij werd voor een supermarkt neergeschoten door de Badr-groepering.

Sinds juli 2010 werd u dagelijks lastig gevallen aan de controleposten. U deed er gemiddeld twee uur over om dergelijke post te passeren. Tijdens de controle werd uw auto beschadigd, u werd door de bemanning van de controleposten beledigd, er werden een keer kogels in uw koffer gelegd door de controlepost waarop u smeergeld moest betalen om door te mogen,... In 2010 zou u een dreigtelefoontje gekregen hebben waarin u gezegd werd dat uw einde nabij was. Uw neef T. A. A.D. werd op 6 november 2010 tegengehouden aan een controlepost en vervolgens meegenomen. U kreeg dezelfde avond telefoon waarin u gevraagd werd of jullie soennieten dan wel sjiieten waren. U heeft hierop geantwoord dat jullie soennieten waren. De beller heeft daarop uw neef M. opgebeld waarop het tot een woordenwisseling kwam. De volgende dag, 7 november 2010, werd uw neef vermoord en verminkt teruggevonden. De achterliggende reden was volgens u zijn soennitische geloofsstrekking. U zou via via waarschuwingen gekregen hebben dat u voorzichtig moest zijn. U heeft vervolgens de praktische zaken geregeld om Irak te verlaten. Er stonden namelijk nog veel auto's van andere mensen op uw naam. Uw ouders, broers en zus zijn momenteel hun eigendommen aan het verkopen om Irak te verlaten en zich in Syrië te gaan vestigen. Op 1 januari 2012 zou het huis van uw zus geplunderd zijn.

U heeft Irak verlaten met de auto op 5 december 2011. U bent tien dagen in Syrië gebleven en vervolgens doorgereden naar Turkije. U heeft in Turkije op 25 december 2011 het vliegtuig genomen richting België. Na een transit in een onbekend land bent u op 25 december 2011 in België geland. U heeft op 27 december 2011 asiel aangevraagd.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een identiteitskaart, een nationaliteitsbewijs, een overlijdensakte van uw neef T., een overlijdensakte van uw buurvrouw, vijf foto's van de nicht van uw vader, een foto waarop te zien is hoe politie huizen binnenvalt en een woonkaart op naam van uw vader.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of op een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Dient immers te worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen aanbrengt om aan te nemen dat u in uw regio van herkomst persoonlijk geïsoleerd wordt in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Zo stelt u een aantal keer te zijn bedreigd, maar wanneer u gevraagd wordt deze bedreigingen toe te lichten, antwoordde u dat deze niet zo letterlijk moeten genomen worden. U haalde ter illustratie het voorbeeld aan dat er in 2010 op uw zilverkleurige Mercedes met rode verf geschreven stond: 'Hoessein de gesneuvelde' (CGVS p.18). De mensen zouden u eveneens aanmanen voorzichtig te zijn (CGVS p.19). U haalde aan dat u dagelijks problemen ondervond aan de controleposten (CGVS p.12). U was echter niet de enige die dergelijke behandeling onderging. Uw soennitische wijkgelaten werden op dezelfde manier behandeld aan de controleposten. Ook voor hen duurde een controle gemiddeld twee uur in plaats van drie minuten (CGVS p.10 - p.19). Voorts zou u van de nationale garde beledigingen in de trant van: 'jullie soennieten zijn verwijfd, zijn jullie nog bezig met terrorisme?' naar het hoofd geslingerd gekregen hebben. De feiten die u wat dit betreft aanhaalt zijn onvoldoende ernstig om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor persoonsgerichte vervolging. Uw auto zou beschadigd zijn geweest bij controles (CGVS p.12). De bemanning van de controlepost zou kogels in uw auto gelegd hebben waarop u smeergeld moest betalen en ze uw gsm confisqueerden (CGVS p.10, p.11). Gevraagd of u de enige was die dergelijke behandeling onderging, stelde u dat er heel veel mensen dergelijke dingen meemaken en problemen ondervinden (CGVS p.12). U zou echter extra geïsoleerd worden, gezien u bekend was en met dure, opzichtige Duitse wagen rondreed (CGVS p.11, p.12). U baatte een bloeiende zaak uit en bezat bijgevolg veel geld (CGVS p.15). U haalde het feit dat u omkooprijzen moest betalen aan de politie en nationale garde eveneens aan als een reden van uw vertrek (CGVS p.4). Wederom moet opgemerkt worden dat deze gebeurtenissen onvoldoende zwaar wegen om te spreken van een gegronde vrees van vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

U zou in de zomer van 2010 een dreigtelefoontje van onbekenden gekregen hebben (CGVS p.14). U lapte de bedreiging aan uw laars en leidde verder uw leven zoals u het ervoor gedaan had en dit tot aan uw vertrek eind 2011. U dacht initieel dat het om een grap van uw vrienden ging, wat, gezien het feit dat er geen vervolg is gekomen aan de bedreiging als een correcte interpretatie kan gelden (CGVS p.14).

Niet zonder belang is het om op te merken dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen persoonlijke problemen aanhaalde wanneer u gevraagd werd om toe te lichten welke de redenen waren waarom u Irak heeft verlaten. U stelt er dat uzelf geen persoonlijke problemen had en u de algemene situatie in Irak, waarin soennieten zouden worden gediscrimineerd, gearresteerd en vermoord, ontvluchtte. Dat u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk stelde geen persoonlijke problemen te hebben gekend, is een opmerkelijke vaststelling die twijfels oproept bij de ernst van de door u ingeroepen feiten. U vergoelijkt dit door te zeggen dat er op de Dienst Vreemdelingenzaken niet naar gevraagd werd (CGVS p.14) terwijl uit het verslag duidelijk blijkt dat er gevraagd werd of u al de redenen heeft kunnen aangeven die aanleiding hebben gegeven voor uw vertrek.

Verder dient te worden vastgesteld dat u in de wijk Dora woonde, een naar u zeggen overwegend soennitische wijk (CGVS p.10). U was geen minderheidsgroep in de wijk waar u woonde en werkte. U woonde sinds 1989 in de wijk samen met uw ouders, broers en zus (CGVS p.5). In 2008 zijn twee van uw broers vertrokken naar Syrië. De rest van de familie is in Dora gebleven. Uw broers baten een koffiehuis uit en uw vader is een taxichauffeur (CGVS p.6). Uw broers en vader die toch dezelfde familienaam en soennitische geloofsovertuiging hebben, wonen in dezelfde wijk en zijn bovendien tewerkgesteld in een publiekelijke en zichtbare functie (CGVS p.18). Dit alles wijst er niet op dat u of uw familieleden het slachtoffer zouden zijn van een systematische en persoonsgerichte vervolging.

U gaf verder aan dat uw broers soms de stad verlieten en een tijdje bij familie in Fallujah verbleven in periodes dat de spanningen in de wijk stegen (CGVS p.17). Gevraagd waarom u hier niet kon verblijven, gaf u aan dat u zich niet wou onderwerpen aan wetten en traditie, dat u niet wou bidden en geen traditionele kledij wou aantrekken (CGVS p.17). U zou in de periode van het sektarische geweld 2005 -2008 wel geregeld naar Syrië gereisd zijn als de situatie in Bagdad te gespannen werd (CGVS p.11). In de laatste periode, waarin u zich volgens uw verklaringen persoonlijk geïsoleerd voelde, bleef u wel gewoon werken en wonen in Dora, wat mag verbazen. Als uw leven daadwerkelijk in gevaar was en u ernstig vreesde voor vervolging, kan aangenomen worden dat u gebruik zou hebben gemaakt van dergelijke beschermingsmechanismen die klaarblijkelijk u en uw familieleden ter hunner beschikking hadden.

U haalt verder een aantal gebeurtenissen aan die uw familieleden overkomen zijn. Uw oom werd in 2009 omgebracht evenals de nicht van uw vader (CGVS p.3). Deze gebeurtenissen hebben evenwel niet geleid tot uw vertrek en hebben geen rechtstreekse gevolgen gehad voor u. De moord op uw neef en goede vriend T. was volgens uw verklaringen wel de doorslaggevende reden voor uw vertrek (CGVS p.14). T. is op 7 november 2010 om het leven gekomen (CGVS p.15). U dacht dat u hetzelfde lot zou ondergaan als uw neef T. (CGVS p.15). Ook al was dit voor u de doorslaggevende reden om te vertrekken, toch heeft u nog meer dan een jaar gewacht om te vertrekken. Het feit dat u nog gedurende een jaar heeft kunnen wonen en werken in de wijk Dora na de moord op uw neef, welke uw concrete vluchtaanleiding was, ondermijnt de ernst van uw vrees. De reden van dit laattijdige vertrek is volgens u te wijten aan het feit dat er nog verschillende auto's op uw naam stonden en u tijd nodig had om alles in orde te brengen (CGVS p.15). Dit laattijdige vertrek en de onderliggende verklaring ervan ondermijnen in belangrijke mate de ernst van uw vrees.

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen aanhaalt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkbaar verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid geïsoleerd. Ook de sjiietische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde

individuele richtte zich op hogere profielen nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad dd. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burger-slachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden o.a. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen o.a. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiietische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet. Uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en een woonstkaart op naam van uw vader tonen aan dat u afkomstig bent uit Bagdad, wat in deze appreciatie niet betwist wordt. De overlijdensakte van uw neef Taha en de overlijdensakte van uw buurvrouw illustreren de gebeurtenissen waarvan u gewag maakt in uw verklaring. Het betreffen kopies waarvan de authenticiteit niet kan aangetoond worden. Uit de vijf foto's van de nicht van uw vader kan niet afgeleid worden dat het daadwerkelijk over de nicht van uw vader gaat. Evenmin kan er een link worden vastgesteld tussen deze gebeurtenissen en de redenen waarom u uiteindelijk eind 2011 uw land verlaten heeft. De foto waarop te zien is hoe politie huizen binnenvalt, kan in eender welke wijk genomen zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Verzoeker stelt dat het Commissariaat-generaal niet voldoende motiveert waarom hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, noch de vluchtelingenstatus.

Verzoeker betwist dat hij onvoldoende elementen aanbrengt die aantonen dat hij in zijn regio van herkomst persoonlijk gevisieerd wordt in de zin van de Vluchtelingenconventie. Verzoeker meent dat de door hem opgeworpen feiten steeds in de context moeten geëvalueerd worden, in dit geval de moorden op verschillende van zijn familieleden, en wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde uitmaken.

Verzoeker stelt verder dat het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken kort was, dat hij bij het begin van het gehoor voor het Commissariaat-generaal duidelijk stelde dat hij niet alle redenen voor zijn vertrek had vermeld voor de Dienst Vreemdelingenzaken en dat hij op het moment van het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken nog niet alle documenten bezat.

Verzoeker stelt dat hij inderdaad niet behoorde tot een minderheidsgroep in zijn wijk maar dat dit hoegenaamd geen persoonsgerichte vervolging uitsluit; het Commissariaat-generaal gaat ook hier voorbij aan de specifieke context van het asielrelaas van verzoeker, namelijk de moord op drie familieleden van verzoeker.

Verzoeker vindt dat hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend. Het Commissariaat-generaal geeft in de bestreden beslissing zelf aan dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en specifiek in Bagdad nog steeds problematisch is. Verzoeker verwijst naar zijn religie en naar de problematische situatie in Bagdad, hierbij citerend uit het Algemeen Ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken.

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. De Raad wijst erop dat het tegelijk aanvoeren van de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is. Een gebrek aan deugdelijke formele motivering maakt het de verzoekende partij immers onmogelijk om uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (RvS 14 juli 2004, nr. 133.900). Bijgevolg dient vastgesteld dat, ofschoon de verzoekende partij zich steunt op de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, uit het middel blijkt dat zij de motieven die aan de grondslag van de bestreden beslissing liggen, kent doch betwist dat deze motieven de bestreden beslissing kunnen dragen. De verzoekende partij voert met andere woorden de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Immers betreft het nagaan of de motieven pertinent zijn, de materiële motiveringsplicht (RvS 26 februari 2003, nr. 116.486).

2.3. Verzoeker verklaarde bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn land te hebben verlaten onder meer omwille van de dagelijkse problemen die hij aan de controleposten ondervond, de bedreigingen en beledigingen van de nationale garde en het betalen van smeergeld aan politie en nationale garde. Terecht oordeelde de commissaris-generaal dat de feiten die verzoeker aanhaalt, onvoldoende zwaarwichtig zijn om te worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van artikel 1 A(2) van het Vluchtelingenverdrag.

Overeenkomstig artikel 48/3, § 2 van de vreemdelingenwet moeten daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Verdrag van Genève immers (a) ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een ernstige schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, lid 2, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (b) ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven in punt a). De problemen die verzoeker aanhaalt zijn niet van dien aard dat zij een ernstige schending vormen van de grondrechten van de mens.

Verzoeker stelt dat deze feiten echter in de context van de moorden op zijn familie moeten worden geplaatst. Hij gaat er evenwel aan voorbij dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dienaangaande reeds vaststelde dat de moord op verzoekers oom en op de nicht van zijn vader in 2009 niet hebben geleid tot zijn vertrek en klaarblijkelijk geen rechtstreekse gevolgen hebben gehad voor verzoeker. Zo verzoeker daarentegen wel aangaf dat de moord op zijn neef en goede vriend T. de doorslaggevende reden voor zijn vertrek was kan worden vastgesteld dat verzoeker na de moord nog meer dan een jaar heeft gewacht om te vertrekken en ondertussen in dezelfde wijk is blijven wonen en werken. Deze vaststelling relativeert dan ook op ernstige wijze de door hem voorgehouden vrees

voor vervolging. Ook de reden die verzoeker opgeeft voor zijn laattijdig vertrek - het feit dat er nog verschillende auto's op zijn naam stonden en hij tijd nodig had om alles in orde te brengen - ondermijnt in belangrijke mate de ernst van zijn vrees.

Dat de meeste van deze feiten niet gelijkgeschakeld kunnen worden met een persoonsgerichte vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin wordt bovendien bevestigd door verzoekers verklaringen dat deze bedreigingen niet zo letterlijk moeten genomen worden en dat soennitische wijkgenoten op dezelfde manier werden behandeld aan de controleposten. Met betrekking tot het betalen van smeergeld verklaarde verzoeker dat heel veel mensen dergelijke dingen meemaken maar dat hij extra gevisieerd werd omdat hij met dure Duitse wagens reed en bekend was. Ook hiervan oordeelde de commissaris-generaal terecht dat deze gebeurtenissen onvoldoende zwaar wegen om vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin uit te maken. De vaststelling bovendien dat verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk verklaarde geen persoonlijke problemen te hebben gekend en louter de algemene situatie wenste te ontvluchten, roept twijfels op bij de ernst van de door verzoeker ingeroepen feiten. Het argument dat het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken kort was, hij op dat ogenblik nog niet alle documenten bezat en hij liever niet dingen wilde vertellen zonder hiervan bewijs te hebben, is niet ernstig. Een eventueel gebrek aan documenten ontslaat de asielzoeker niet van de verplichting alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aan te brengen en dit reeds van bij het eerste interview. Niets belette verzoeker trouwens om deze feiten al te melden, hierbij aangevend dat er later documenten zouden volgen. Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen vanaf het begin van de asielprocedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij essentiële elementen in het vervolgingsrelaas zou vermelden, in het bijzonder deze die betrekking hebben op zijn persoon.

2.4. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus werpt verzoeker op dat het Commissariaat-generaal zelf stelt dat soennieten van die streek worden gediscrimineerd, gearresteerd, getreiterd en vermoord. Verzoekers grief mist echter feitelijke grondslag aangezien nergens in de bestreden beslissing iets dergelijks wordt aangehaald. De commissaris-generaal oordeelde voorts terecht dat, hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, er actueel geen sprake meer is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2 c) van de vreemdelingenwet. Niettegenstaande verzoeker verwijst naar zijn religie en naar de problematische situatie in Bagdad, hierbij citerend uit het Algemeen Ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, voert hij geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Enkele citaten uit algemene rapporten volstaan niet om een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER